

[Tinning]

praktikpladser. Det er selvfølgelig også svært at være socialminister i en regering, der stadig opererer med et kasseunderskud af størrelsesordenen 30, 40, 50 mia kr., når man ikke rigtig ved, hvor man skal få dækning fra. Det kasseunderskud betyder netop, at man gældsætter den almindelige lønarbejder, og det betyder også, at rammerne for sociale reformer i mange år er utrolig begrænsede. Det er klart, at man får en lang række prioriteringsproblemer internt i den sociale sektor, når man opererer i en regering, som med hensyn til den mere overordnede prioritering har det med at prioritere kapitaltilskuddene fremfor alt muligt andet.

Hvis vi skal kigge på det inden for den sociale sektor, synes jeg, det er godt at høre, at der er noget på vej i næste samling vedrørende en mere omfattende varnehjælp og, så vidt jeg forstod, også en forenkling af pensionssystemet, som forhåbentlig kommer til at indeholde noget i retning af en forbedring af pensionerne. Jeg tror nok, at enigheden rækker så langt som til, at pensionisterne i hvert fald hører til i de grupper, som må prioriteres særdeles højt. Det er en befolkningsgruppe, som faktisk får det værre og værre og har fået det i mange år.

Jeg synes, det ville være endnu bedre, hvis den positive holdning over for vores pensionister kom til udtryk, når vi skal færdigbehandle forslaget fra socialistisk folkeparti om at fjerne den laveste invalidepensionsats umiddelbart, og når vi skal behandle – såfremt vi når det – forslaget fra VS om at genetablere den sociale pensionsfond. Det er jo også historien om en prioritering: på et tidspunkt valgte man at stoppe indbetalingen til den sociale pensionsfond, fordi man inden for sine egne rammer sagde, at hvis vi skal blive ved med de her massive kapitaltilskud, så kan det være svært at finde penge også til pensionisterne.

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Jeg skal begrænse mig til en kort besvarelse af de konkrete spørgsmål, der er stillet til mig.

En lille kommentar til hr. Askjær Jørgensen. Det er naturligvis rigtigt, at der findes borgere, der er usikre over for det sociale system og lovgivningen og over for en lang række andre ting. Det, der er farligt, når man

trækker det frem, er, at man let overser, at der faktisk er temmelig mange borgere, som er tilfredse med, at dette system eksisterer, og også på mange måder er tilfredse med den måde, det fungerer på.

Til fru Lis Møller vil jeg gerne sige, at jeg ikke er i stand til at sige for øjeblikket – det tror jeg enhver vil forstå – ret meget om, hvor forsøgsvirksomheden omkring kontanthjælpen befinder sig for øjeblikket. Men jeg har givet udtryk for en helt principiel, meget positiv holdning til forsøgs- og eksperimentvirksomhed, som i virkeligheden nok er den eneste måde at klare en lang række af de problemer, vi har talt om her, på, og dem vil jeg naturligvis også lægge til grund for min vurdering af, om der skal gøres noget yderligere med hensyn til forsøgsvirksomhed på kontanthjælpsområdet.

Særforsorgens udlægning. Man kan ikke ud fra erfaringer om, at der stadig er problemer i særforsorgen, konkludere, at så er det blevet værre, end det var, da det var under staten. Ingen vil nægte, at der findes problemer. Det er mit almindelige indtryk – det er også det, jeg finder dokumenteret i § 7-planen – at udviklingen, også efter at det er overgået til amtskommunerne, har bevæget sig i positiv retning, og det er det, der er baggrunden for mine udtalelser i mit første indlæg her.

Med hensyn til en pensionsreform kan jeg sige, at der arbejdes for øjeblikket i ministeriet med en reform af førtidspensionssystemet. Det er ikke mindst inden for førtidspensionsområdet. Hvis der er noget sted, hvor vi overhovedet kunne bruge ordet kaos, så var det måske her. Der er mange ordninger, og de er ikke særlig godt koordineret. Der er mange muligheder for at falde igennem huller. Vi arbejder med at lave et system, som giver større ensartethed, og som kan afskaffe en del af de særordninger, som findes. Jeg vil gerne sige, ikke mindst i anledning af hr. Tinnings bemærkninger, at i den sammenhæng indgår også overvejelser om at afskaffe den laveste invalidepension.

I øvrigt vil jeg med hensyn til, hvad der skal ske på pensionsområdet, meget nødig udtale mig for øjeblikket. Jeg synes, det vil være naturligt at afvente den betænkning, der kommer fra ældrekommissionen. Det er klart, at ældrekommissionen beskæftiger sig med mange andre områder end pensionsom-